

Sygn. akt XVII Ka 179/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział XVII Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Andrzejczak

Protokolant: apl.rad. Karol Woźniak

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2016r.

sprawy **J. M.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 65 § 1 i 4 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Lesznie

z dnia 19.11.2015r., sygn. sprawy II W 472/15,

1. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 439 §1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art.51§1 i 2 k.k.s. postępowanie przeciwko oskarżonemu umarza;
2. kosztami postępowania w obu instancjach obciąża Skarb Państwa, a nadto zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. N. kwotę 516,60zł(w tym VAT), tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Justyna Andrzejczak

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 listopada 2015 roku w sprawie II W 472/15 Sąd Rejonowy w Lesznie uznał oskarżonego za winnego wykroczenia skarbowego z art. 65 § 4 i 1 k.k.s. (k. 471 – 471v).

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego wniósł obrońca oskarżonego (k. 490 – 494).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego nie podlegały rozpoznaniu, albowiem karalność wykroczenia skarbowego będącego przedmiotem niniejszej sprawy uległa przedawnieniu.

Sąd Rejonowy uznał oskarżonego za winnego przypisanego mu wykroczenia skarbowego, które zostało popełnione w dniu 28 maja 2013 roku.

Tymczasem zgodnie z przepisem art. 51 § 1 k.k.s. karalność wykroczenia skarbowego ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok. Przepisy art. 44 § 2 – 4 i 6 – 7 k.k.s. stosuje się odpowiednio.

Natomiast zgodnie z przepisem art. 51 § 2 k.k.s. jeżeli w okresie przewidzianym w § 1 wszczęto postępowanie przeciwko sprawcy, karalność popełnionego przez niego wykroczenia skarbowego ustaje z upływem 2 lat od zakończenia tego okresu.

Zgodnie z przytoczonym przepisem art. 51 § 1 k.k.s. zdanie pierwsze karalność przypisanego oskarżonemu wykroczenia skarbowego ustala z dniem 28 maja 2014 roku, albowiem do tego dnia nie wszczęto skutecznie przeciwko niemu postępowania karnego.

Jak wynika z lektury akt sprawy postanowienie o przedstawieniu oskarżonemu zarzutów zostało sformułowane przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze dopiero w dniu 10 lipca 2014 roku, a ponadto nie zostało ono nigdy formalnie jemu ogłoszone (k. 338 – 339v).

Zastosowano bowiem wobec oskarżonego procedurę postępowania w stosunku do nieobecnego (art. 173 § 1 k.k.s.) na skutek postanowienia z dnia 8 kwietnia 2015 roku wydanego przez organ prowadzący postępowanie przygotowawcze (k. 416).

W tym stanie rzeczy oczywistym i bezspornym jest, że do dnia 28 maja 2014 roku nie wszczęto postępowania przeciwko oskarżonemu, w związku z czym z dniem tym, na mocy przepisu art. 51 § 1 k.k.s. zdanie pierwsze ustala karalność wykroczenia skarbowego przypisanego oskarżonemu w zaskarżonym wyroku, co obligowało Sąd odwoławczy do uchylenia wyroku i umorzenia postępowania przeciwko J. M..

Zgodnie bowiem z przepisem art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia Sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie, określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8 – 11 k.p.k. Natomiast zgodnie z przepisem art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy nastąpiło przedawnienie karalności.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy na podstawie przepisu art. 439 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 51 § 1 i 2 k.k.s. uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie przeciwko J. M..

Sąd odwoławczy podkreśla, iż uchylił zaskarżony wyrok i umorzył postępowanie w sprawie przeciwko oskarżonemu z powodu przedawnienia karalności przypisanego mu wykroczenia skarbowego, albowiem lektura akt sprawy nie pozwoliła w sposób oczywisty i bezsporny na ustalenie, iż oskarżonego należałoby uniewinnić. Natomiast wyłącznie w takich okolicznościach Sąd odwoławczy obowiązany byłby do wydania orzeczenia reformatoryjnego – uniewinniającego, zamiast kasatoryjnego – umarzającego postępowanie w sprawie z powodu zaistnienia negatywnej przesłanki procesowej. Stanowisko to wynika z utrwalonej judykatury Sądu Najwyższego, który wskazał: „Postępowanie należy umorzyć w sytuacji, gdy nastąpiło przedawnienie karalności, ale tylko wtedy, gdy nie ma od razu podstaw do uniewinnienia oskarżonego z braku czynu lub braku znamion czynu jako wykroczenia albo braku winy. Umorzenie z racji przedawnienia wchodzi też zawsze w rachubę, gdyby kwestie istnienia czynu, jego znamion i odpowiedzialności wymagały dalszego dowodzenia, gdyż postępowaniu w tej materii stoi już na przeszkodzie przedawnienie karalności” (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 2002 roku, IV KKN 264/99, Lex 54407; P. Hofmański, E. Sadzik, K. Zgryzek, Kodeks postępowania karnego. Komentarz, t. I, Warszawa 2007, s. 151, teza 23).

O kosztach obrony z urzędu oskarżonego J. M. za postępowanie odwoławcze Sąd Okręgowy orzekł na podstawie przepisu art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 roku prawo o adwokaturze (tj. Dz.U. z 2009 roku, Nr 146, poz. 1188, ze zm.) i § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 2 ust. 1 w zw. z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 roku, poz. 1801). Z tego też tytułu Sąd Okręgowy zasądził na rzecz adw. K. N. kwotę 516,60 złotych (w tym podatek VAT).

Zważywszy na treść wyroku na podstawie przepisów art. 634 k.p.k. w zw. z art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. Sąd odwoławczy kosztami procesu za obie instancje obciążył Skarb Państwa.

Justyna Andrzejczak